

گفت‌وگو با «حسین یاری»، بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون

بازیگران در اولویت تزریق واکسن قرار گیرند

کفت و گو

در هنر نمایش، حال فرقی نمی‌کند سینما، تئاتر یا تلویزیون وقتی صحبت از اجرا و یا حتی تماشای یک اثر به میان می‌آید، هم بازیگران می‌بایست اثر خود را به صورت یک تیم منسجم و نزدیک به هم پیش ببرند و آن را برای نمایش به اجرا بگذارند، هم تماشاگران؛ چه در سالن سینما یا تئاتر و حتی پای تلویزیون‌های خانگی خود در کنار خانواده به تماشای آن بنشینند. از هنگامی که پای کرونا به کشورمان باز شد به دلیل ماهیت و سرایت فوق‌العاده‌ای که این ویروس در انتقال از شخص آلوده به دیگران دارد و ممکن است یک فرد آلوده به این ویروس بسیاری را به این بیماری درگیر کند، طبق اعلام ستاد مبارزه با کرونا، تمامی تالارها و همچنین سالن‌های نمایش مانند سینماها که فضایی سرپسته و پوشیده دارند تا ابلاغ بعدی از سوی این ستاد تعطیل شدند اما طی ابلاغ دیگری که از سوی ستاد مبارزه با کرونا در مورد تالارها و سینماها صورت گرفت و ابلاغ شد، این اماکن می‌بایست با رعایت کامل شیوه‌نامه‌های بهداشتی هنگام اجرا و الزام زدن ماسک و همچنین فاصله‌گذاری اجباری اجتماعی هنگام نمایش و در هنگام نشست‌ن تماشاگران کنار یکدیگر به فعالیت خود ادامه دهند. این در حالی بود که در هنری مانند تئاتر که به صورت زنده اجرا می‌شود، زدن ماسک برای بازیگران عملاً غیر ممکن است. همچنین حین تمرین در سایر اجراها مانند سینما نمی‌توان فیلمی ساخت که بازیگران آن هنگام بازی به صورت خود ماسک زده باشند که این موضوع خود نیز رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی مبنی بر پیشگیری از ابتلای افراد به این ویروس را به چالش می‌کشد. در این شماره از «آتیه‌نو» پای صحبت‌های حسین یاری، بازیگر مطرح سینما، تئاتر و تلویزیون نشستیم تا از مشکلات کرونا و تأثیر آن بر هنر نماش برایمان بگوید. گفت‌وگوی ما را در ادامه می‌خوانید.

اعظم زنگی

روزنامه‌نگار

در حال حاضر تولید آثار نمایشی مانند فیلم‌ها، سریال‌ها و تیزرهای تبلیغاتی و... با رعایت کامل پروتکل‌ها غیر ممکن است، بهتر بود وزارت بهداشت بعد از اولویت‌ها و گروه‌های بیماراران خاص و افراد مسن جامعه و همچنین کادر درمان و تیم‌های پزشکی در مراکز درمانی، هنرمندان و عوامل نمایش هنری را نیز در اولویت قرار دهد.

بیش از یک سال و نیم از ورود ویروس کرونا به کشورمان می‌گذرد. در این بین، هنر نمایش در کشورمان بیشترین تأثیر را از آن به خود دیده است. کار در این مدت چگونه بود؟

هنرمندان عرصه نمایش به‌ویژه سینما در این مدت عملاً کار سنگین، پرمخاطب و گیشه‌پسندی؛ چه در حوزه سینما، تئاتر یا تلویزیون نداشتند. به نوعی می‌توان گفت عملاً در این دوره‌ای که کشور درگیر کرونا بود، کار نمایش با تعطیلی همه‌جانبه؛ چه از سوی بازیگران و سایر عوامل اجرا در پشت صحنه و چه از سوی تماشاگران مواجه شد و عوامل نمایش در این مدت خسارات مالی فراوانی متحمل شدند. این در حالی بود که طی این مدت از سوی هیچ ارگان و سازمانی نیز تحت هیچ‌گونه حمایتی قرار نگرفتند، در حالی که طی یک سال اخیر، هزینه‌ها و نرخ تورم به شدت افزایش یافته و هنرمندان و عوامل پشت پرده بدون هیچ حامی و اسپانسر مالی و به روی صحنه بردن آثار و نمایش‌های گیشه‌پسند و پرمخاطب، روزگار سختی را پشت سرمی‌گذرانند.

اما در سسی و نهمین دوره جشنواره فیلم فجر در سال گذشته با وجود کرونا در کشور، شاهد حضور فیلم‌های خوب و مطرحی در این جشنواره بودیم که با استقبال فراوانی نیز از سوی مخاطبان مواجه شد.

بله؛ اما در نظر داشته باشید یک اثر نمایشی آن هم مانند ساخت یک فیلم بلند سینمایی فقط طی دو هفته ساخته و اجرا نمی‌شود بلکه در طول سال و فصول مختلف سال، تولید و آماده عرضه می‌شوند. در ضمن تولیدات هنری با هم متفاوت است و در یک سطح نمی‌گنجند و لزوماً هر اثری نیز برای شرکت در جشنواره نیز ساخته و تولید نمی‌شود. البته تاجایی که من اطلاع دارم، اکثر آثار تولیدی جشنواره سی‌ونهم، قبل از کرونا در کشور تولید شده بود، اما همان آثار نیز با وجود دریافت جایزه و کسب رتبه بالا در جشنواره توسط داوران در فروش نیز این آثار توقیفی چندانی حاصل نکردند. یک اثر خوب ممکن است پارامترهای لازم را برای کسب جایزه دریافت کند و موفق نیز شود، اما در هنر نمایش تمام نگاه‌ها معطوب به گیشه و باز خود آن از سوی تماشاگران است. چه بسیار آثاری در سینما و یا تئاتر در جشنواره رتبه‌ای نیز به دست نیاورده

روی یک سن کوچک مقابل چشم تماشاگران همه و همه ریسک ابتلا به این ویروس را بسیار بالا برده و به نوعی در عوامل نمایش نیز تأثیر بسیار منفی بر جای می‌گذارد و استرس بالایی نیز بر آنها وارد می‌کند. متأسفانه طی این مدت موارد ابتلا و همچنین تعدادی از هنرمندان و عوامل پشت صحنه را در اثر ابتلا به ویروس کرونا از دست دادیم.

شما برای این موضوع، چه راهکاری پیشنهاد می‌دهید؟

به دلیل اینکه در حال حاضر تولید آثار نمایشی مانند فیلم‌ها، سریال‌ها و تیزهای تبلیغاتی و... با رعایت کامل پروتکل‌ها غیر ممکن است، بهتر بود وزارت بهداشت بعد از اولویت‌ها و گروه‌های پرخطر مانند بیماران خاص و افراد مسن جامعه و همچنین کادر درمان و تیم‌های پزشکی در مراکز درمانی، هنرمندان و عوامل نمایش ساخت آثار هنری را نیز در اولویت دریافت واکسن قرار می‌داد تا لااقل این گروه از افراد جامعه نیز به دلیل اینکه ارتباط نزدیک و تنگاتنگی با یکدیگر دارند - که لازمه کار آنهاست - کمتر مبتلا شوند.

آیا در این زمینه تاکنون هیچ‌گونه اقدامی از سوی خانه سینما یا خانه تئاتر صورت گرفته است؟

تاجایی که من اطلاع دارم با آغاز واکسیناسیون سراسری در کشور، هنرمندان نه‌تنها در هنر نمایش در کشور بلکه در سایر هنرها مانند موسیقی، نقاشی و... در اولویت دریافت واکسن قرار نگرفتند.

البته اکنون طرح واکسیناسیون سراسری در کشور به سرعت در حال اجراست و امیدواریم تا هنرمندان کشورمان نیز هر چه سریع‌تر در برابر این ویروس واکسینه شوند. ادامه روند کار و هنر نمایش را بعد از واکسیناسیون سراسری چگونه می‌بینید؟

خب این موضوع برمی‌گردد به بازخورد جامعه و همچنین درخواست ساخت و سفارش آثار جدید از سوی تهیه‌کنندگان و سازمان صداوسیما و از همه مهمتر، بازگشایی و آغاز به کار مجدد سینماها و تالارهای نمایش، مانند آن زمان که اصلاً بحث کرونا در کشور مطرح نبود و تماشاگران و علاقه‌مندان به هنر نمایش با خیالی آسوده

به همراه خانواده خود برای تماشای فیلم یا تئاتر مورد علاقه‌شان به سینماها و یا تالارها مراجعه می‌کردند. امیدواریم بحث کرونا در کشور ما نیز مانند بسیاری از کشورهای دیگر که امروز شرایط در آن کشورها به وضع قبل از کرونا بازگشته و همه چیز روال عادی خود را از سر گرفته و مردم آن کشورها زندگی عادی قبل از دوران کرونا را دوباره آغاز کرده‌اند، در کشورمان نیز همه چیز به روال عادی خود برگردد.

با تغییر دولت و شروع به کار دولت سیزدهم، امیدهایی به بهبود شرایط داده شده است. شما به عنوان یک هنرمند پیشکسوت عرصه نمایش در کشور چه توقع و انتظاراتی از دولت جدید دارید؟

هر چند کشور گرفتار مشکلات عدیده‌ای است و دولت جدید با موانع و مشکلات فراوانی دست به گریبان است، اما مسئولان باید این موضوع را در نظر داشته باشند که تنها راه مقابله با تهاجم فرهنگی، حمایت از هنرمندان کشورمان و ساخت و تولید آثار داخلی است. البته در این بین نه‌تنها دولت بلکه سایر ارگان‌ها و سازمان‌ها نیز می‌توانند از هنرمندان خود حمایت کنند. در کشور ما از سازمان صداوسیما به عنوان بزرگترین سازمان متولی امور نمایشی در کشور، انتظاری بیش از این می‌رود تا در این شرایط که هنرمندان عرصه نمایش در گرده سخت زندگی قرار دارند، از این قشر از جامعه که سالیان سال فقط در این حیطه مشغول به کار بودند و کار دیگری از دست آنان برنمی‌آید حمایت‌های بیشتری صورت دهد. هنرمندان ما مانند سایر کشورها دنیا دارای سندیکا و یا صندوق‌های حمایتی خاص نیستند که در صورت بروز هر مشکلی از آنها حمایت‌های لازم صورت گیرد. در کشور ما فقط سفارش ساخت و و بازی و همچنین تهیه آثار جدید است که برخی از آنان را برای مدت محدود و کوتاهی، آن هم نه‌باز درآمد بالامشغول می‌سازد. در غیر این صورت آنان باید در صف انتظار پیشنهاد بازی در فلان فیلم یا سریال تلویزیونی یا بازی در فلان تئاتر بنشینند تا شاید پیشنهاد بازی به آنها داده شود. به هر حال امیدواریم شرایط بهتر شود و هنر نمایش در کشور جان دوباره‌ای بگیرد و سینماها و تالارهای نمایش در سطح کشور دوباره مانند سابق با استقبال گرم تماشاگران مواجه شود و ما پر و خالی شدن سالن‌های نمایش را در کشور شاهد باشیم.

معرفی کتاب

علیه تربیت فرزند: برای فرزندان باعجاب باشیم یا ناز؟

• نویسنده: الیسون گوپنیک
• ترجمه: مینا قاجارگر
• ناشر: ترجمان

تربیت صحیح فرزندان، بخشی از مسئولیت مادر جهانی است که در آن زندگی می‌کنیم. با این حال، چیزی که ما از آن به عنوان فرزندپروری و تربیت فرزندان یاد می‌کنیم، یک اختراع جدید و شگفت‌آور است. تصور اغلب ما از تربیت فرزندان این است: «فراهم کردن محیطی امن، برنامه‌ریزی دقیق و هدفمند برای زمان کار و فراغت، نظارت دقیق بر اعمال و روابطش و هدایت او تا رسیدن به اهدافی عالی.» هدف والدین امروزی این است که فرزندشان را به شکلی خاص و دلخواه بسازند تا در بزرگسالی فردی موفق شود، اما «آلیسون گوپنیک»، از روانشناسان پیشرو معاصر، در این کتاب از غیرعلمی بودن و همچنین زیان‌بار بودن این نگاه به فرزندپروری سخن می‌گوید. او نشان می‌دهد که چرا هرگز نباید دنبال ساختن و شکل دادن به فرزندانمان باشیم. کودکان طوری خلق شده‌اند که نامنضبط و بازیگوش و پیش‌بینی‌ناپذیر و خیال‌پرداز باشند؛ آنها طوری خلق شده‌اند که هم بسیار متفاوت از والدین‌شان و هم بسیار متفاوت از یکدیگر باشند. گوپنیک همچنین توضیح می‌دهد که چطور از فرزندانمان طوری مراقبت کنیم که بیاموزند در جهانی پیش‌بینی‌ناپذیر افرادی انعطاف‌پذیر، خلاق و مقاوم باشند. او معنا و مفهوم والدین خوب را زیر سؤال می‌برد. نویسنده با مطالعه نحوه تکامل انسان و تحقیقات علمی بسیار مهم خود در مورد نحوه یادگیری کودکان، به ما نشان می‌دهد که اگر چه مراقبت از کودکان و تربیت آن‌ها بسیار مهم است، اما شکل دادن به آن‌ها برای تبدیل کردن کودکان به آنچه مدنظر والدین است حائز اهمیت نیست. کودکان برای کثیف‌کاری و انجام رفتار غیرقابل پیش‌بینی، بازیگوشی و تخیل ساخته شده‌اند، اما این رفتارها ممکن است برای والدین چالش محسوب شود در حالی که تنها یک تفاوت ساده است، او با تمرکز بر روی دو نوع تضاد با عناوین «تضادهای عشق» و «تضادهای یادگیری»، چگونگی تربیت فرزندان را انعطاف‌پذیر، خلاق و مقاوم را بدون شکل دادن و نشان دادن راه به آنها می‌آموزد.

کتابخانه مرکزی سازمان تأمین اجتماعی به منظور کاربردی کردن و توسعه دانش تخصصی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، معرفی منابع جدید اعم از کتب، طرح‌های پژوهشی، معرفی پایان‌نامه و رساله‌های جدید و مرتبط را در دستور کار خود دارد. علاقه‌مندان به تهیه این کتاب می‌توانند جهت مطالعه و امانت گرفتن این کتاب با تلفن ۶۶۵۷۰۱۳۷ داخلی ۳۰۱ کتابخانه مرکزی سازمان تأمین اجتماعی تماس بگیرند.

مهناز علی‌جانی
کارشناس ارشد و مسئول کتابخانه مرکزی سازمان

